

POZNAŃSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 21

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

	Str.
Poz. 258. Obwieszczenie Wojewody Poznańskiego z dnia 29 kwietnia 1937 w sprawie dorażn. nak. karnych	395
" 259. Postanowienie Komisji Oszczędnościowo-Oddłużeniowej dla Samorządu przy Poznańskim Urzędzie Wojewódzkim z dnia 7 maja 1937 r. w sprawie oddłużenia	396
" 260. Zarządzenie Starosty Powiatowego Poznańskiego z dnia 15 kwietnia 1937 r. o zwalczaniu pomoru i zarazy świń	396
" 261. Zarządzenie Starosty Powiatowego Gnieźnieńskiego z d. 23 kwietnia 1937 o zwalczaniu zarazy świń	398
" 262. Zarządzenie Starosty Powiatowego Gnieźnieńskiego z dnia 27 kwietnia 1937 r. o zwalczaniu wścieklizny	399
" 263. Zarządzenie Starosty Powiatowego Krotoszyńskiego z dnia 23 kwietnia 1937 r. o zwalczaniu pomoru powikłanego zarazą świń	400
" 264. Zarządzenie Starosty Powiatowego Mogileńskiego z dnia 22 kwietnia 1937 r. o zwalczaniu pomoru świń	401
" 265. Zarządzenie Starosty Powiatowego Mogileńskiego z dnia 16 kwietnia 1937 r. dotyczące zmiany zarządzenia z dnia 20 listopada 1934 r. w sprawie nieszkodliwego usuwania zwłok zwierzęcych i mięsa niezdatnego do spożycia ludzkiego, ogłoszonego w Pozn. Dz. Woj. Nr 51, poz. 772	403
" 266. Zarządzenie Starosty Powiatowego Międzychodzkiego z dnia 2 kwietnia 1937 r. w sprawie przeciwdziałania rozmnażaniu się korników (cetyńców)	403
" 267. Zarządzenie Starosty Powiatowego Bydgoskiego z dnia 1 maja 1937 r. w sprawie zwalczania pomoru i zarazy świń	404
" 268. Ogłoszenie Zarządu Gminnego gminy Inowrocław-Zachód w Inowrocławiu z dnia 26 kwietnia 1937 roku w sprawie doręczenia nakazu karnego	404
" 269. Ogłoszenie Wójta Gminy Kamieniec z dnia 29 kwietnia 1937 r. w sprawie doręczenia nakazu karn.	404
" 270. Komunikat Zarządu Miejskiego w Szamotułach z dnia 4 maja 1937 r. w sprawie czasowego zamknięcia ulicy Dworcowej	404
" 271. Komunikat Zarządu Gminnego w Rychtalu z dnia 28 kwietnia 1937 r. dot. zniesienia dróg publicznych	404

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Statut o opłatach specjalnych i dopłatach drogowych na rzecz gnieźnieńskiego powiat. związku samorządowego	405
Ogłoszenie o przetargu	406
Zagubione dokumenty	407
Publikacje sądowe	408

DZIAŁ URZĘDOWY

258

OBWIESZCZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 29 kwietnia 1937 r.

w sprawie dorażnych nakazów karnych.

Na podstawie art. 50 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. III. 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. Ust. Nr 38, poz. 365), wyrażam niniejszym gernalnie zgodę na udzielanie przez Starostów

Powiatowych i Grodzkich, upoważnienia funkcjonariuszom Policji Państwowej oraz zaprzysiężonej służbie drogowej, do nakładania w ich imieniu dorażnych nakazów karnych za następujące wykroczenie:

Za nieposiadanie tabliczki rowerowej, w myśl § 1 ust. 3 łącznie § 5 rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 22. V. 1936 r. o używaniu rowerów na drogach publicznych (Dz. Ust. Nr 42, poz. 312).

Postanowienie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Równocześnie uchylam ust. 8 pkt. II obwieszczenia Wojewody Poznańskiego z dn. 25. III. 1930 r. (Pozn. Dz. Woj. Nr 10, poz. 140) oraz pkt. 2 obwieszczenia z dn. 11. V. 1929 r. (Pozn. Dz. Woj. Nr 20, poz. 233).

Wojewoda: (—) A. Maruszewski.

259

POSTANOWIENIE KOMISJI OSZCZĘDNOŚCIOWO-ODDŁUŻENIOWEJ DLA SAMORZĄDU PRZY POZNAŃSKIM URZĘDZIE WOJEWÓDZKIM

z dnia 7 maja 1937 r.

w sprawie oddłużenia.

Na podstawie art. 20 ust. (1) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 846), w brzmieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 506) Komisja postanawia uznać plany oddłużenia:

gminy m. Bydgoszczy, Fordonu, Gostynia, Koźmina, Krobi, Lwówka i Miłosławia, ustalone przez Komisję w dniu 14 grudnia 1936 r.;
gminy m. Mikstatu, Mogilna, Pobiedzisk, Szamotuł i Wroniek, ustalone przez Komisję w dniu 21 grudnia 1936 r.;

gminy m. Czarnkowa, Czarniejew, Kościana, Skoków i Żerkowa, ustalone przez Komisję w dniu 25 stycznia 1937 r.;

powiatowych związków samorządowych w Środzie i Żninie, oraz gminy m. Gniezna, Inowrocławia, Solca Kujawskiego i Swarzędza, ustalone przez Komisję w dniu 15 lutego 1937 r.;

gminy m. Buku, Krzywina, Łabiszyna, Międzychodu, Ostrowa Wielkopolskiego, Pakości, Stęszewa, Witkowa i Żnina, gminy wiejskiej Gniewkowa powiatu inowrocławskiego, Obrzycka powiatu szamotulskiego i Wrześni-Południe powiatu wrzesińskiego, gromad Ryczywołu gminy Ryczywół powiatu obornickiego i Rogowa gminy Rogowo powiatu żnińskiego, ustalone przez Komisję w dniu 15 marca 1937 r.

za prawomocne i obowiązujące strony w nich wymienione.

Sekretarz: _____ Przewodniczący:
(—) Karpiński. (—) W. Broniewski.

260

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO POZNAŃSKIEGO

z dnia 15 kwietnia 1937 r.

o zwalczaniu pomoru i zarazy świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem pomoru i zarazy świń w Tarnowie Podgórnym, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. VIII. 1927 r.

o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12 do 16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20. VI. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), jak również zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych Nr W. XI. 4/62 z dnia 16. IV. 1935 r., zarządzam co następuje:

I. Zagrody zapowietrzone.

§ 1.

Zagrody zapowietrzone pomorem i zarazą świń stanowią zagrody H. Fenglera i E. Kargego. W zagrodach tych obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem i zarazą świń, do którego włączam wszystkie zagrody we wsi Tarnowo Podgórne, o ile w zagrodach tych trzymane są świny.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór i zaraza świń”. — Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach, włączonych do okręgu zapowietrzonego, zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątkanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru i zarazy świń, podlegają należytemu oczyszczeniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagrody okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkażać ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewu lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające (np. 4,5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych).

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odnośnej Gminy, który natychmiast doniesie o otrzymanym zgłoszeniu do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnictwo zwłok zwierzęcych

(rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynaryjnego dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Uboj świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie; w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim pozwoleniem, przy zachowaniu środków ostrożności wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynaryjnego.

Unieszkodliwianie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza weterynaryjnego. Jeśli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów, mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29. I. 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305), należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym **z a k a z u ję**:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń,
2. handlu domokrażnego świniami,
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas i na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie itp. — w zamknięciu.

Wyprowadzanie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego,

2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych. Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór — zaraza świń”. Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych. Przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacji jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacyj kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacyj lub przystani wodnych do rzeźni, winien odbywać się na szczególnych wozach, aby nie wypadł nawóz lub ściółka. Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy itp.), jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowywania i wyładowywania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą różycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włączam miejscowość Tarnowo Podgórne.

§ 12.

W okręgu zagrożonym **z a k a z u ję**:

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie, znajdujące się przynajmniej od 3 miesięcy w tej samej zagrodzie,
2. handlu domokrażnego świniami,
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach,

§ 13.

Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego, **z a k a z u ję** umieszczenie tablic z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór i zaraza świń”.

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia **u z a l e ż n i a m** w okręgu zagrożonym:

1. używanie knurów do pokrywania cudzych świń,
2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzanie ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okręgu,
3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska,
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonywany tylko za moim zezwoleniem pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godziny przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodlegające. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodlegające.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą wg rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy: (—) Dr Jerzykowski.

261

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO GNIĘŹNIENSKIEGO

z dnia 23 kwietnia 1937 r.

o zwalczaniu zarazy świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem zarazy świń w Karczewie, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dn. 22. VIII. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dn. 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12 do 16 rozp. Min. Roln. i Ref. Roln. z dn. 20. VI. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), jak również zarządzenia Min. Roln. i Ref. Roln. Nr W. XI. 4/62 z dn. 16. IV. 1935 r., zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną zarazą świń, stanowi zagroda Filipowskiego w Karczewie. W zagrodzie tej obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony zarazą świń, do którego włączam wszystkie zagrody, wchodzące w skład gromady Karczewo, o ile w zagrodach tych trzymane są świnie.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miej-

scu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Zaraza świń”. Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach, włączonych do okręgu zapowietrzonego, zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątkanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego, na czas trwania niebezpieczeństwa zarazy świń, podlegają należytemu oczyszczaniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagrody okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkażać ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewu lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające (np. 4—5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolinowych).

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odnośnej Gminy, który natychmiast doniesie o otrzymanym zgłoszeniu do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnę zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynaryjnego dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odn. zagrodzie; w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem, przy zachowaniu środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynaryjnego.

Unieszkodliwianie mięsa warunkowo zdatego odbywać się winno w obecności lekarza weterynaryjnego. Jeśli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów, mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozp. Ministra Roln. z dn. 29. I. 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305), należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym **z a k a z u j ę**:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń;
2. handlu domokrażnego swiniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas i na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze swiniami przewożonymi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie itp. — w zamknięciu.

Wprowadzanie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane. Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego;
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych.

Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór — zaraza świń”. Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach, oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych. Przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacji jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacji kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacji lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadła nawóz lub ściółka. Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy itp.), jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowywania i wyładowywania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą różycową, uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

§ 11.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą wg rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy: (—) Kasprzak.

262

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO GNIEŹNIENSKIEGO

z dnia 27 kwietnia 1937 r.

o zwalczaniu wścieklizny.

Z powodu urzędowego stwierdzenia wścieklizny u zabitego psa, własności Józefa Bogusiewicza z Czarniejewa tut. powiatu, zarządzam na podstawie art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. VIII. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), zmienionego ustawą z dnia 25. II. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 229) oraz w myśl §§ 327 do 330 rozp. wykonawczego Min. Roln. z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167), zmienionego rozp. Min. Roln. i R. P. z dnia 15. XI. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 7/33, poz. 45) i z dnia 14. VI. 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 435), co następuje:

§ 1.

Do okręgu zagrożonego wścieklizną wcielam wszystkie miejscowości gminy Czarniejewo.

§ 2.

Wszystkie psy, znajdujące się na obszarze okręgu zagrożonego (§ 1), także czasowo wprowadzone, przewożone lub przenoszone, o ile nie są tak pomieszczone w lokalu, obejściu, zagrodzie itp., iż nie mogą wydostać się na zewnątrz i wejść w styczność z obcymi ludźmi i zwierzętami, mają być trzymane dniem i nocą na zupełnie pewnej uwięzi.

Psy prowadzone należy trzymać na smyczy i zaopatrzyć je w trwałą i gęstą kaganiec, wykluczający możliwość ukąszenia. Zakazuje się również swobodnego puszczania kotów.

§ 3.

Psy myśliwskie, policyjne i owczarskie mogą być używane do pracy bez smyczy i bez kaganca, ale tylko w czasie polowania, służby policyjnej względnie w czasie strzeżenia zwierząt na pastwisku.

§ 4.

Wyprowadzanie (wywożenie) psów i kotów z obszaru okręgu zagrożonego bez każdorazowego mego zezwolenia jest wzbronione. Zakaz ten nie dotyczy psów policyjnych i myśliwskich w wypadkach, gdy chodzi o chwilowy pobyt poza obszarem zagrożonym.

§ 5.

Psy i koty, co do których nie przestrzegano przepisów § 2 niniejszego zarządzenia, będą zabite.

§ 6.

O wszelkich podejrzanych objawach chorobowych u zwierząt, psów i kotów, należy niezwłocznie zgłosić w Zarządzie Gminnym, Posterunku Policji Państwowej, Sołectwie lub Starostwie.

§ 7.

Przekroczenia postanowień niniejszego zarządzenia będą karane na zasadzie rozdziału VII przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

§ 8.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Starosta Powiatowy: (—) Kasprzak.

263

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO KROTOSZYŃSKIEGO

z dnia 23 kwietnia 1937 r.

o zwalczaniu pomoru powikłanego zarazą świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem pomoru powikłanego zarazą świń w Rudzie na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. VIII. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12 do 16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Ref. Roln. z dnia 20. VI. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), jak również zarządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Ref. Roln. Nr W. XI. 4/62 z dnia 16. IV. 1935 r., zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną pomorem i zarazą świń, stanowi zagroda Rauhuta Brunona. W zagrodzie tej obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem powikłanym zarazą świń, do którego włączam wszystkie zagrody wchodzące w skład gromady Rudzie, o ile w zagrodach tych trzymane są świnię.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór

świń”. Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątkanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego, na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru i zarazy świń, podlegają należytemu oczyszczaniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagrody okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkażać ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewu lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające (np. 4—5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych).

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odn. gminy, który natychmiast doniesie o otrzymanym zgłoszeniu do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnictwo zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynaryjnego dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odn. zagrodzie; w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim pozwoleniem, przy zachowaniu środków ostrożności wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynaryjnego.

Unieszkodliwianie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza weterynaryjnego. Jeśli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29. I. 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305), należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonego zakazuje się:
1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń;

2. handlu domokrażnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczenia ich samopas i na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się z świniami przewożonymi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie itp. — w zamknięciu.

Wyprowadzenie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego;
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych.

Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór i zaraza świń”. Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych. Przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacyj jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacyj kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacyj lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadła nawóz lub ściółka. Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy itp.), jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowywania i wyładowywania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obuustronnemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na wspólne pastwiska, oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą różycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem i zarazą świń, do którego włączam całą gromadę Bestrin.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie, znajdujące się przynajmniej od 3 miesięcy w tej samej zagrodzie;
2. handlu domokrażnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczenia ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach.

§ 13.

Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego, nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń”.

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używanie knurów do pokrywania cudzych świń;
2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzanie ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okręgu;
3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska;
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonywany tylko za moim zezwoleniem pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godziny przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą według rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy: (—) Wilimowski.

264

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO MOGILENSKIEGO

z dnia 22 kwietnia 1937 r.

o zwalczaniu pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem pomoru świń w zagrodzie rolnika Piotra Krenza w Woli Wapowskiej, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. VIII. 1927 r. o zwalczaniu zaraźli-

wych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12 do 16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20. VI. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), jak również zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych Nr W. XI. 6/42 z dnia 16. IV. 1935 r., zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną pomorem świń, stanowi zagroda rolnika Piotra Krenza w Woli Wapowskiej. W zagrodzie tej obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam wszystkie zagrody wchodzące w skład gromady Wola Wapowska, o ile w zagrodach tych trzymane są świny.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablicę z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń”. Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego, zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątkanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego, na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należytemu oczyszczaniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagrody okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewu lub pomieszczeń świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające (np. 4—5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych).

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechowywać w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odnośnej Gminy, który natychmiast doniesie o otrzymanym zgłoszeniu do Starostwa, powiadomi rów-

nocześnie właściwą przetwórną zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynaryjnego dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem, przy zachowaniu środków ostrożności wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju badaniu przez powiatowego lekarza weterynaryjnego.

Unieszkodliwianie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza weterynaryjnego. Jeśli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów, mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29. I. 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305), należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym **z a k a z u ję**:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń,
2. handlu domokrażnego szwiniami,
3. pędzenia świń, puszczenia ich samopas i na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze szwiniami przewożonymi na wozach oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta jak: koty, króliki, drób, gołębie itp. — w zamknięciu.

Wyprowadzenie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane. Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego,

2. kolejną lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych. Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór słoń”. Do listu przewozowego takich przesyłek słoń dołączyć należy zezwolenie na wywóz.

Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach kolejowych, w zezwoleniu i w listach przewozowych oznaczonych. Przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacji jest wzbronione.

Przewóz słoń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacji kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacji lub przystani wodnych do rzeźni, winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadła nawóz lub ściółka. Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy), jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowywania i wyładowywania wspomnianych wyżej przesyłek słoń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzanie słoń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie słoń na własne pastwiska oraz szczepienie słoń w tym okręgu surowicą różycową, uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

§ 11.

Zezwalam lekarzowi weterynaryjnemu Witoldowi Płoszyńskiemu z Kruszwicy na szczepienie słoń surowicą różycową w okręgu zapowietrzonem.

§ 12.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą według rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy: (—) Zenkteler.

265

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO MOGILEŃSKIEGO

z dnia 16 kwietnia 1937 r.

dotyczące zmiany zarządzenia z dnia 20 listopada 1934 r. w sprawie nieszkodliwego usuwania zwłok zwierzęcych i mięsa niezdatnego do spożycia ludzkiego, ogłoszonego w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 51, poz. 772.

Na mocy rozporządzenia Rady Związkowej Rzeszy Niem. z dnia 29 czerwca 1916 r. (Zb. Ust. str. 631) i rozporządzenia Rady Rzeszy Niem. z dnia 17 sierpnia 1917 r. (Zb. Ust. str. 715) oraz do nich wydanych przep. wyk. z dnia

6 września 1917 r. (Dz. Urz. Prusk. Min. Roln., Domen i Lasów Nr 10, str. 264 z 1917 r.) oraz uchwały Mogileńskiego Wydziału Powiatowego z dnia 20 stycznia 1937 r. — taryfę opłat za zwłoki zwierzęce, wyznaczoną w zarządzeniu moim z dnia 20 listopada 1934 r. w sprawie nieszkodliwego usuwania zwłok zwierzęcych i mięsa niezdatnego do spożycia ludzkiego (Pozn. Dziennik Wojew. Nr 51, poz. 772 w paragrafie trzecim), zmieniam jak następuje:

1. za źrebięta od $\frac{1}{2}$ —1 roku . . . 1,— zł
2. za źrebięta od 1— $2\frac{1}{2}$ lat . . . 3,— „
3. za konia od $2\frac{1}{2}$ lat w górę . . . 5,— „
4. za muły, osły, osłomuły 50% mniej aniżeli za konia;
5. za bydło rog. od 3 mies. do $1\frac{3}{4}$ r. 2,— „
6. za bydło rog. od $1\frac{3}{4}$ do $2\frac{1}{2}$ lat . 4,50 „
7. za bydło rog. ponad $2\frac{1}{2}$ r. z wyjątkiem wołów roboczych i buhai 5,50 „
8. za woły robocze 10,— „
9. za buhaje ponad $2\frac{1}{2}$ roku . . . 6,50 „
10. za świnię:
 - a) od 50—100 kg : 2,— „
 - b) za każde dalsze 50 kg 1,— „
11. za owce:
 - a) ponad $\frac{1}{3}$ roku strzyżoną . . . 1,— „
 - b) ponad $\frac{1}{2}$ roku niestrzyżoną . 3,— „

Postanowienia niniejszego zarządzenia obowiązują z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy: (—) Zenkteler.

266

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO MIĘDZYCHODZKIEGO

z dnia 2 kwietnia 1937 r.

w sprawie przeciwdziałania rozmnażaniu się korników (cetyńców).

Na podstawie art. 22 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 504) o ochronie lasów nie stanowiących własności Państwa, znwolizowanego i ogłoszonego w Dzienniku Ustaw R. P. Nr 111, poz. 932 ex 1932 — zarządzam:

§ 1.

W celu przeciwdziałania rozmnażaniu się korników (cetyńców) w wszystkich lasach sosnowych, winni właściciele lasów najpóźniej do 15. V. każdego roku korować drzewa świeżo ścięte (poręby).

§ 2.

Obowiązkowi, wymienionemu w § 1, podlegają również właściciele składów drzewa i tartaków, o ile położone są w lesie lub w odległości 3 klm od granicy lasu.

§ 3.

Winni niewykonania powyższego zarządzenia karani będą grzywną do 500 zł.

§ 4.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Kierownik Starostwa Powiatowego:
(—) Czubiński.

267

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO BYDGOSKIEGO

z dnia 1 maja 1937 r.

w sprawie zwalczania pomoru i zarazy świń.

Znoszę moje zarządzenie z dnia 19 lutego 1937 r. (Pozn. Dzien. Woj. Nr 10, poz. 121 z dn. 6. III. 1937 r.) o zwalczaniu pomoru i zarazy świń w Łakomowie gminy Mąkowsko.

Starosta Powiatowy: (—) J. Suski.

268

OGŁOSZENIE ZARZĄDU GMINNEGO GMINY INOWROCŁAW-ZACHÓD W INOWROCŁAWIU

z dnia 26 kwietnia 1937 r.

w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36 poz. 341) zawiadamiam, że w Zarządzie Gminnym gminy Inowrocław-Zachód w Inowrocławiu przy ul. Toruńskiej nr 8 jest do odebrania nakaz karny z dnia 19 grudnia 1936 r. Nr K1/43-36/37, adresowany na nazwisko Stanisław Frąckowiak, o nieznanym miejscu pobytu.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wójt: (—) Eckert.

269

OGŁOSZENIE WÓJTA GMINY KAMIENIEC

z dnia 29 kwietnia 1937 r.

w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Na podstawie art. 24 ust. 3 rozp. Prez. R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341), zawiadamiam niniejszym Pawła Greha, urodzonego dnia 15. I. 1906 r. w Zakrzewie, powiat

Złotów, dawniej zamieszkałego w Sępólnie przy ulicy Młyńskiej nr 12, o nieznanym obecnie miejscu zamieszkania, że w Zarządzie Gminy Kamieniec jest złożony dla niego nakaz karny z dnia 20 listopada 1936 r. nr K. 286/36-37.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wójt Gminy Kamieniec: (—) Kęszycki.

270

KOMUNIKAT ZARZĄDU MIEJSKIEGO W SZAMOTULACH

z dnia 4 maja 1937 r.

w sprawie czasowego zamknięcia ulicy Dworcowej.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7. X. 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 656), podaję niniejszym do publicznej wiadomości, że z powodu przełożenia bruku, zamkniętą zostanie dla ruchu kołowego ulica Dworcowa na okres od 18 maja do 18 lipca rb. włącznie.

Ruch kołowy odbywać się będzie w tym czasie przez ulicę Trzeciego Maja i Lipową wzgl. odwrotnie.

Zarząd Miejski:

(—) Bartkowski, Burmistrz.

271

KOMUNIKAT ZARZĄDU GMINNEGO W RYCHTALU

z dnia 28 kwietnia 1937 r.

dot. zniesienia dróg publicznych.

Na podstawie § 57 ustawy z dnia 1 sierpnia 1883 r. o kompetencji władz (Zb. ust. pr. str. 237), zarządzam niniejszym zniesienie następujących dróg publicznych:

1. zniesienie nie używanej drogi publicznej, oznaczonej w obrębie Skoroszów, na karcie I nr parc. 22, biegnącej od drogi Proszów—Stogniewice w kierunku połud.-wschod. ku granicy państw;

2. zniesienie nie używanej drogi publicznej, oznaczonej w obrębie Skoroszów, na karcie I nr parc. 23, która położona jest wzdłuż granicy państwowej w obrębie wyżej podanym.

Ógólny obszar jednej i drugiej drogi wynosi 1,50,60 ha.

Powyższe zarządzenie wydaje się, ponieważ na obwieszczenie tut. Zarządu Gminnego z dnia 13 marca 1937 r. (Pozn. Dz. Woj. Nr 15/37, poz. 184), sprzeciwu nie wniesiono.

Wójt: (—) Długaszewski.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

STATUT

o opłatach specjalnych i dopłatach drogowych na rzecz gnieźnieńskiego powiatowego związku samorządowego.

Na podstawie art. 19 i 23 ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. Ust. Nr 6, poz. 32 z r. 1921), wprowadza się w roku 1937/38 pobór opłat specjalnych i dopłat drogowych na rzecz gnieźnieńskiego powiatowego związku samorządowego.

§ 1.

Łączna suma przewidziana w budżecie na rok 1937/38:

a) na utrzymanie dróg i placów publicznych w kwocie	269.304,— zł
b) na budowę dróg	82.000,— „
	razem: 351.304,— zł
pomniejszona o:	
a) kwotę stanowiącą renty drogowę	16.301,— „
b) kwotę stanowiącą zwrot kosztów zast. utrzymania dróg państwowych i wojewódzkich . .	117.077,— „
c) kwotę stanowiącą subwencję z Funduszu Pracy	18.001,— „
d) kwotę stanowiącą subwencję z sum przeznaczonych przez Ministerstwo Komunikacji na roboty drogowe samorządowe .	15.000,— „
e) kwotę stanowiącą dochód z pożyczki na prace doraźne . . .	30.000,— „
f) kwotę przewidzianą z dróg wojewódzkich, znajdujących się w zarządzie powiatowym . . .	2.600,— „
g) kwotę przewidzianą z dróg powiatowych	8.377,— „
h) kwotę przewidzianą z dróg wojewódzkich, znajdujących się w zast. administracji powiatu .	2.750,— „
i) kwotę osiągniętą z dopłat drogowych (§ 2 statutu niniejszego)	200,— „
	razem: 210.306,— zł

rozkłada się:

1. na grunty w kwocie	124.800,— zł
2. na przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe w kwocie . . .	2.000,— „
3. na nieruchomości w miastach i nieruchomości w gminach wiejskich w kwocie	14.198,— „
	razem: 140.998,— zł

Kwota, obciążająca grunty, podlega rozdziałowi pomiędzy poszczególnych płatników w stosunku do przypadającego na każdego z nich państwowego podatku gruntowego określonego

art. 5 dekretu Prezydenta R. P. z dnia 4 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593).

Kwota, obciążająca przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe, podlega rozdziałowi pomiędzy poszczególnych płatników w stosunku do opłacanych przez nich cen świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych.

Kwota, obciążająca nieruchomości w miastach i nieruchomości w gminach wiejskich, podlega rozdziałowi pomiędzy poszczególnych płatników w stosunku do przypadającego na każdego z nich państwowego podatku od nieruchomości, a co do nowowzniesionych budowli — w stosunku do idealnego podatku od nieruchomości.

Rozkład każdej z tych kwot pomiędzy poszczególnych płatników przeprowadza się w ten sposób, że iloraz — otrzymany z podzielenia obciążającej daną grupę płatników kwoty przez sumę podatku (ceny), przypadającego na wszystkich płatników, mnoży się przez kwotę podatku (ceny), przypadającego na poszczególnego płatnika.

Opłaty drogowe, obciążające nieruchomości, oblicza się w stosunku do 7% podstawy wymiaru podatku od nieruchomości.

Opłata ta wynosi:

a) 52% podatku gruntowego . . .	124.800,— zł
b) 11% cen świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych . .	2.000,— „
c) 35% państwowego podatku od nieruchomości, a co do nowowzniesionych budowli — w stosunku do idealnego podatku od nieruchomości	14.198,— „
	razem: 140.998,— zł

§ 2.

Niezależnie od specjalnych opłat drogowych, przewidzianych w § 1 statutu niniejszego, obowiązani są uiścić:

1. zużywający nadmiernie drogi, jak np. fabryki i inne przedsiębiorstwa — dodatkowe opłaty (dopłaty drogowe) w łącznej sumie 100,— zł. Suma ta, o ile nie nastąpi dobrowolna w tym względzie ugoda, podlega rozdziałowi w ten sposób, że wysokość dopłaty będzie stopniowana w stosunku do wartości osiągniętych korzyści gospodarczych wzgl. udogodnień.

Rozkładu tej sumy dokona Zarząd Związku Samorządowego po wysłuchaniu opinii komisji, której skład określi reprezentacja związku samorządowego, z tym jednak, iż połowa członków komisji będzie powołana z grona płatników specjalnej opłaty.

Jako otrzymujących z dróg powiatowych szczególne korzyści, uważa się posiadaczy nieruchomości, tudzież przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe, którym urządzenia drogowe przynoszą szczególne korzyści gospodarcze lub udogodnienia, to znaczy na

ogół większe od tych, jakie otrzymują inne osoby fizyczne i prawne, korzystające wzgl. korzystać mogące z danej drogi powiatowej.

Wysokość tych korzyści zależeć będzie od gospodarczego zainteresowania rzeczonych osób w utrzymaniu wzgl. budowie danej drogi, a więc przede wszystkim od ilości rocznego tonażu, jaki jest lub będzie przewożony na drodze powiatowej oraz od powiększenia wartości gospodarczej gruntów, budynków lub przedsiębiorstw.

2. Właściciele wzgl. posiadacze gruntów nieruchomości i przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych, położonych w pasie przydrożnym o szerokości 3 km po obu stronach dróg — dodatkowe opłaty (do opłaty drogowej) w łącznej sumie 100,— zł.

Suma ta podlega rozdziałowi pomiędzy poszczególnych płatników w ten sposób, że iloraz — otrzymany z podzielenia tej sumy przez sumę podatku (cen) od gruntów, nieruchomości i przedsiębiorstw, położonych w pasie przydrożnym, mnoży się przez sumy przypadających na poszczególnych płatników podatków (ceny) od gruntów, nieruchomości i przedsiębiorstw położonych w pasie przydrożnym.

Dopłaty drogowe, obciążające nieruchomości, oblicza się w stosunku do 7% podstawy wymiaru podatku od nieruchomości.

§ 3.

Wymiar i pobór opłat i dopłat skutecznie Wydział Powiatowy.

§ 4.

O wymierzonej opłacie i dopłacie zostanie płatnik zawiadomiony wezwaniem płatniczym.

Opłata łącznie z dopłatą płatna jest w dwóch równych ratach, z których pierwsza płatna jest w ciągu 14 dni po otrzymaniu nakazu płatniczego, a druga w czasie od 15 października do 15 listopada 1937 r.

§ 5.

Odwolania w sprawach wymiaru opłat (dopłat) wnosić należy w terminie i trybie przewidzianym w § 14 ustęp 2 i § 11 ustęp 4 i 5 ustawy o daninach powiatowych i prowincjonalnych z dnia 24 kwietnia 1906 r. (Zb. ust. pr. str. 159).

§ 6.

Nieuiszczona w przepisany terminie opłata (dopłata) ściągana będzie w drodze przymusowej z doliczeniem odsetek według postanowień ustawy z dnia 18 marca 1935 r. o pobieraniu odsetek od zaległości w podatkach państwowych i innych daninach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 88 z r. 1936) oraz z doliczeniem kosztów egzekucyjnych według postanowień ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr 73, poz. 721), zmienionej rozporządzeniem Prezydenta R. P. z dnia 17 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 401). W czasie obowiązywa-

nia rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 580), zmienionego częściowo rozporządzeniami Rady Ministrów z dnia 2. I. 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 24) i z dnia 28. I. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 78) — koszty egzekucyjne pobierane będą według tego rozporządzenia.

§ 7.

Wykroczenia przeciwko przepisom o wymiarze i poborze opłaty (dopłaty), podlegają karze w wysokości 345,9 zł, o ile wykroczenie nie jest karalne według art. 62 do 66 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych.

§ 8.

Opłaty specjalne i dopłaty drogowe, wymierzone na podstawie statutu niniejszego, nie ulegają zaliczeniu ani na komunalne podatki od gruntów, budynków, przemysłu i handlu, ani na komunalne dodatki do państw. podatków od gruntów, nieruchomości, przemysłu i handlu.

§ 9.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorczą i ogłoszeniu przez Wydział Powiatowy w Informatorze Urzędowym powiatu gnieźnieńskiego oraz w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Gniezno, dnia 26 lutego 1937 r.

Rada Powiatowa:

(—) F. Kasprzak, Starosta Powiatowy.
(—) Ing. Knast (—) Pawlicki (—) Kapciński
członkowie Rady Powiatowej.

* * *

Powyższy statut, zatwierdzony zarządzeniem Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu z dnia 15 kwietnia 1937 r. nr S. F. 5a/64, podaję do powszechnej wiadomości.

Gniezno, dnia 29 kwietnia 1937 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:

(—) Kasprzak.

PRZETARG PUBLICZNY

Dziekanat Wydziału Rolniczo-Leśnego Uniwersytetu Poznańskiego ogłasza niniejszym przetarg publiczny na wykonanie robót blacharsko-dekarskich dla rozbudowy Wydziału Rolniczo-Leśnego na Sołaczu przy ul. Niestachowskiej nar. ul. Gołęcińskiej (Sołacz-Dwór).

Oferty z odpowiednim napisem w podwójnych, załakowanych kopertach należy złożyć do soboty, dnia 15 maja 1937 r. godz. 10-tej w Zakładzie Rolniczo-Leśnym Uniwersytetu Poznańskiego, na Sołaczu (Sołacz-Dwór) ul. Niestachowska nar. ul. Gołęcińskiej, Zakład Fizjologii roślin i chemii rolnej, gdzie nabyć można podkłady w cenie dwa zł oraz otrzymać wyjaśnienia i przejrzeć plany.

Do oferty należy załączyć: kwit 1. Urzędu Skarbowego lub miejscowego Urzędu Skarbowego na złożenie wadium w wysokości 5% (pięć) sumy oferowanej wyłącznie w gotówce.

Otwarcie ofert nastąpi 15 maja 1937 r. o godzinie 10¹⁵ przez Komitet Budowy w wyżej wymienionym Zakładzie.

Zastrzega się wolny wybór oferenta lub nieuwzględnienie ofert względnie unieważnienie przetargu.

Dziękana Wydziału Rolniczo-Leśnego Uniwersytetu Poznańskiego.

Zagubione dokumenty

Zagubiono dowód osobisty nr 595, wystawiony przez Zarząd Miejski Koronowo na nazwisko Józef Łuczyk, urodz. 25 lutego 1916, zamieszkały w Sadkach, powiatu wyrzyskiego.

Zagubiono dowód osobisty, wystawiony przez 9 Komisariat P. P. Poznań na nazwisko Kassati Elżbieta, zamieszkała w Poznaniu, ul. Bukowska 27 m. 4.

Zagubiono dowód osobisty, wystawiony przez Zarząd Miejski Rogoźno na nazwisko Pirscher Gertruda, zamieszkała w Poznaniu, ul. Przecznicza 7 m. 15.

Zagubiono dowód osobisty seria B. nr 903384, wystawiony przez Zarząd Miejski w Wolsztynie na nazwisko Charlotte Kühne, zamieszkała w Wolsztynie, ul. Poznańska nr 1.

Zagubiono tablicę rejestr. od samochodu nr 35208, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Poznański na firmę „Ślachezna Kamionka” w Bydgoszczy, ul. Uroczna nr 7.

Zagubiono tablicę rejestr. samochodu Nr PZ 34053, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Poznański na firmę C. Hartwig Sp. Akc. Oddział w Poznaniu.

Zagubiono tablicę rejestr. Nr PZ 48303, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Poznański na firmę „Roma” Fabr. cukierków i czekolady w Bydgoszczy, ul. Jagiellońska 10.

Zagubiono tablicę rejestr. Nr PZ 44745, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Poznański na nazwisko Jakub Goldmann, zamieszkały w Bydgoszczy, ul. Chrobrego 19.

Zagubiono dowód tożsamości samochodu Nr PZ 44412, wystawiony przez Starostwo Powiat. Bydgoszcz, na nazwisko Anastazy Wollandt, zamieszkały w Bydgoszczy, ul. Gdańska 74.

Zagubiono dyplom szoferski Nr 4473, wystawiony przez Urząd Wojewódzki Poznański na nazwisko Suss Wacław, zamieszkały w Poznaniu, ul. Chwaliszewo 25 m. 2.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Poznań-miasto na nazwisko Sylwester Wenzel, zamieszkały w Poznaniu, ul. Jeżycka 25 m. 9.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Poznań-miasto, na nazwisko Leon Kuczkowski, zamieszkały w Poznaniu, ul. Traugutta 32 m. 6.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Konin, na nazwisko Bogdański Józef, zamieszkały w Gogolinie, gm. Wteln, powiat Bydgoszcz.

Zagubiono zaświadczenie wojskowe, wydane przez P. K. U. Poznań na nazwisko Banach Wojciech, zamieszkały w Jastrzębowie, pow. Mogilno.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Starogard na nazwisko Adam Gerhard, urodz. 1904, zamieszkały w Rabczynie, pow. wągrowiecki.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną na nazwisko Majśnerowski Teodor, zamieszkały w Gostyniu, ul. Polna nr 11a.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną na nazwisko Jan Urbaniak, ur. 8. 7. 1897 r. w Boczku, pow. Ostrów.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Gniezno na nazwisko Marcinek Józef, urodz. 27. 8. 1903.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Jarocin na nazwisko Franciszek Gęstwa, rocznik 1901, zamieszkały w Krotoszynie, ul. Ogrodowa 28.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Ostrów Wkp. na nazwisko Jan Gruszka, urodz. 21. 10. 1901, zamieszkały w Czekanowie, pow. Ostrów.

Zagubiono książeczkę wojskową i kartę mobilizacyjną, wystawione przez P. K. U. Jarocin na nazwisko Gniazdowski Józef, urodz. 10. 3. 1911 r. w Oberhausen (Niemcy).

Zagubiono zaświadczenie wojskowe na nazwisko Maks Suchland, urodz. 16. 8. 1903, zamieszkały w Budziszewku, pow. Oborniki.

Zagubiono indeks W. S. H. Poznań nr 3667 na nazwisko Przemysław Cieplak.

Zagubiono legitymację szkolną nr 133, wydaną przez Państwowe Gimnazjum im. I. Paderewskiego w Poznaniu na nazwisko Andrzej Toczyski, zamieszkały w Poznaniu, ul. Ostroroga 24.

Zagubiono legitymację szkolną nr 280, wystawioną przez Zakład SS. Urszulanek Poznań na nazwisko Gwidona Thielówna, zamieszkała w Opalenicy, pow. Nowy Tomysł.

Zagubiono legitymację stud., wystawioną przez Uniwersytet Poznański na nazwisko Misiak Zygmunt, zamieszkały w Poznaniu, ul. Pocztowa 26 m. 9.

Zagubiono dowody tożsamości koni seria F. nr 700143 i seria F. nr 790437, wystawione na Seminarium Duchowne Poznań z miejscowości Nadziejewo, pow. Środa.

Kolejowe Przysposobienie Wojskowe — Ognisko III w Bydgoszczy zagubiło pozwolenia na broń, wydane przez Starostwo Grodzkie Bydgoskie dnia 7. IV. 36, nr rej. 1597/36 Br i 5. X. 36 r. nr rej. 1794/36 Br nr serii 266867 i 273202, ważne do dnia 6. IV. 39 i 4. X. 39 r., które unieważniam. Starosta Grodzki (—) J. Suski.

Zagubiono pozwolenie na noszenie i posiadanie broni oznaczone numerem serii A 264126 z dnia 11. VII. 35, wydane przez Starostwo w Nowym Tomysłu na nazwisko Roman Klemke, zamieszk. w maj. Perzyny, p. Zbąszyń.

Zagubiono tablicę rejestrac. od samochodu nr PZ 44 239, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Poznański na nazwisko Berlin Jakób, zamieszkały w Poznaniu, Stary Rynek 59/60.

Zagubiono dyplom szoferski nr 7 348, wystawiony przez Urząd Wojewódzki Poznański na nazwisko Krzyski Jan, zamieszkały w Kruszwicy, pow. Mogiło.

Zagubiono dowód rejestracyjny od samochodu nr PZ 43 255, wystawiony przez Urząd Wojewódzki Poznański, na nazwisko Chojnacki Franciszek, zamieszkały w Poznaniu, ul. Patr. Jackowskiego 36.

Zagubiono tablicę rejestr. od samochodu nr PZ 40 008, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Poznański, na nazwisko Wędzioch J., zamieszkały w Poznaniu, ul. Półwiejska 17.

Zagubiono dowód rejestracyjny samochodu, nr PZ 48 892, wystawiony przez Urząd Wojewódzki Poznański, na firmę Mix Ernst w Bydgoszczy, ul. Gdańska 10.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, nr 4 540, wystawione przez Urząd Wojewódzki Warszawski, na nazwisko Wedel Teodor, zamieszkały w Włókach, pow. Bydgoszcz.

Zagubiono dowód rejestracyjny samochodu nr PZ 44 790, wystawiony przez Urząd Wojewódzki Poznański, na nazwisko Szulc Michalina, zamieszkała w Poznaniu, ul. Żydowska 9.

Zagubiono dowód tożsamości samochodu, nr PZ 34 172, wystawiony przez Starostwo Powiatowe w Bydgoszczy, na nazwisko Łuczaków Wilhelm, zamieszkały w Bydgoszczy, ul. Kozińskiego 19.

Licytacje

Subhastacje przymusowe.

Poniżej pod pozycją 878—879 oznaczone nieruchomości zostaną w drodze egzekucji w terminach odnośnej pozycji podanych, sprzedane. W każdej z tych spraw subhastacyjnych zarządzają podpisane poniżej Sądy:

Niniejszym wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z nimi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu przed wezwaniem do wnoszenia ofert i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach.

Zaleca się dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokołu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda.

Tych, którym służy prawo sprzeciwiania się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o zniesienie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna.

878

Nieruchomość położona w Rozstrzębowie i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Rozstrzębowo tom I. karta 1 na imię Gottlieb Müllera i żony Marty z domu Dittbrenner z Rozstrzębowa zostanie w drodze egzekucji na wniosek Państwowego Banku Roln. dnia 21 czerwca 1937 r. o godzinie 12-tej wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój nr 1. Nieruchomość stanowi gospodarstwo rolne obszaru 42,06,70 ha, art. matrikuły 4, księga podatku budynkowego 5, czysty dochód gruntowy 132,74 talary, wartość użytkowa budynków 210 marek. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 22. X. 1931. — Kcynia, dnia 23 kwietnia 1937 r. Sąd Grodzki.

879

Nieruchomość położona w Maciejewie i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Maciejew tom I. karta 29 na imię Franciszka Kęsego i tegoż żony Magdaleny z domu Zasieczna w Maciejewie, zostanie dnia 21 czerwca 1937 r. o godz. 11,30 celem wykonania egzekucji wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie pokój nr 25. Nieruchomość obszaru 16,56,83 ha składa się z łąki i roli. Zabudowania: chlew z piwnicą, chlew z sieczkarnią, stodoła z szopami, chlew przy oberży i dom mieszkalny. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 19 lutego 1932 r. — Krotoszyn, dnia 28 kwietnia 1937 r. Sąd Grodzki.

Wywołania publiczne i zapozwy

880

Na wniosek Marianny Mikołajczyk z domu Szczurek w Krotoszynie, szosa Kobylińska 3, działającej za zgodą swego męża Jana Mikołajczyka, zast. przez adw. Kuźdowicza w Krotoszynie, zarządza się wywołanie dokumentów, a mianowicie listów hipotecznych utworzonych dla hipotek zapisanych na nieruchomości Krotoszyn karta 1696 w dziale III pod nr 7 na rzecz Józefa Biegańskiego w kwocie 2800 złotych i pod nr 5 na rzecz Antoniego i Franciszki Dobrzaków w kwocie 20 000 marek. Posiadacz wyżej opisanych listów hipotecznych wzywa się, aby najpóźniej w terminie wywoławczym zgłosił swoje prawa i listy przedłożył, w przeciwnym razie listy zostaną pozbawione mocy prawnej. Termin wywoławczy wyznacza się na dzień 2 grudnia 1937 r. o godz. 11-ej w podpisanym Sądzie, pokój 27. — Krotoszyn, dnia 16 grudnia 1936 r. Sąd Grodzki.

881

Maria Rożnowska z Ostrowa Wlkp., jako spadkobierczyni męża swego Jana Rożnowskiego, podała wniosek o wywołanie posiadacza listu gruntowego, wystawionego na dług gruntowy zapisany w księdze wieczystej Skoki wyk. I. 111 i 223 w dziale III pod liczbą b.

21 wzgl. 8 w kwocie 3 000,— mk na rzecz Jana Rożnowskiego. Posiadacza tego dokumentu wzywa się, aby w niżej wymienionym Sądzie najpóźniej w dniu 5 listopada 1937 r. o godz. 12 pokój nr 13 zgłosił swe prawa i przedłożył list gruntowy pod rygorem pozbawienia listu tego mocy. — Wągrowiec, dnia 25 marca 1937 r. Sąd Grodzki.

882

Na wniosek Antoniny Opielewiczowej z Koźmina wzywa się nieznanego posiadacza listu hipotecznego dla hipoteki w kwocie 6 000 marek zapisanej na nieruchomości Koźmin, karta 794 w dziale III liczba wpisu 5 do wykazania swych uprawnień i przedłożenia tegoż listu najpóźniej w terminie wywoławczym, wyznaczonym w pokoju nr 1 tutejszego Sądu na dzień 28 sierpnia 1937 r. o godz. 9-ej pod rygorem pozbawienia mocy prawnej powyższego listu. — Koźmin, dnia 28 kwietnia 1937 r. Sąd Grodzki.

883

Nepomucen Tomaszewski, mistrz kowalski w Żninie, ul. Podgórna, zast. przez adwokata Joachimowskiego w Żninie postawił wniosek na wywołanie właściciela nieruchomości zapisanej w księdze gruntowej Żnin tom VI karta 304 o obszarze 0,10,20 ha stanowiącej ogród, a której zapisanymi właścicielami są małżonkowie Wojciech i Marianna z domu Banaszak Kończalowie, na podstawie ogólnej wspólności majątkowej. Właściciele nieruchomości wzywa się, by najpóźniej na terminie w dniu 23 listopada 1937 r. o godz. 10 w podpisany Sądzie (pokój nr 9) odbyć się mającym, swoje prawa zgłosili, w przeciwnym bowiem razie nastąpi wykluczenie ich z prawem własności. — Żnin, dnia 28 marca 1937 r. Sąd Grodzki.

884

Rozalia Polaszek, gospodyni i Stanisław Polaszek I, rolnik zam. w Grabianowie, pow. Gostyń, zast. przez adwokata Zygmunta Pollaka w Rawiczu, wnieśli po myśli art. 982 i nast. p. c. o wywołanie wierzycieli hipotecznych z hipotek zapisanych na nieruchomości Grabianowo karta 1. 23 w dziale III pod liczbą bieżącą wpisu 1 wzgl. 2 w kwocie 430,95,5 talarów wzgl. 250 talarów wraz z listami hipotecznymi na rzecz Marianny Polaszek wzgl. Marianny Pazoła z domu Polaszek w Posadowie wzgl. na nieruchomości Grabianowo karta 5 w dziale III pod liczbą wpisu 1 wzgl. 2 w kwocie 430,95,5 talarów wzgl. 250 talarów wraz z listami hipotecznymi do wysokości wyżej wymienionej oraz wydanie wyroku wykluczającego. Wobec powyższego wzywa się spadkobierców przedmiotowej hipoteki, aby najpóźniej w terminie wywoławczym wyznaczonym na dzień 24 czerwca 1937 r. godz. 12 w Sądzie Grodzkim w Rawiczu, pokój nr 9 zgłosili swoje pretensje z przedmiotowego tytułu, gdyż w przeciwnym razie nastąpi wykluczenie ich uprawnień. — Rawicz, dnia 28 kwietnia 1937 r. Sąd Grodzki.

885

Józef Kotecki i tegoż żona Katarzyna, z domu Wojciechowska Kotecka, zam. w Sarnowie, pow. Rawicz, zast. przez adwokata Zygmunta Pollaka w Rawiczu, wnieśli po myśli § 982 i nast. p. c. o wywołanie wierzycieli hipotecznych w celu wykluczenia ich z hipoteki zapisanej w księdze wieczystej Sarnowa pole karta 305 w dziale III, pod poz. 2, pkt. b i c w kwocie 278,13,3³/₈ thl.

na rzecz Samuel Georg Wilhelm Sprotte wzgl. 278,13,3³/₈ thl. na rzecz Gottfried Julius Oskar Sprotte w Sarnowie oraz wydanie wyroku wykluczającego. Wobec powyższego wzywa się spadkobierców wierzycieli przedmiotowej hipoteki, aby najpóźniej w terminie wywoławczym wyznaczonym na dzień 24 czerwca 1937 r. godz. 12 w południe w Sądzie Grodzkim w Rawiczu, pokój nr 9 zgłosili swoje pretensje z przedmiotowego tytułu, gdyż w przeciwnym razie nastąpi wykluczenie ich uprawnień. — Rawicz, dnia 27 kwietnia 1937. Sąd Grodzki.

Zapisy w rejestrze majątkowym

886

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych strona 2205 wpisano, że Oswald Jerzy Galle i Frieda Anna z d. Katzur z Michalczy umową notarialną z dnia 9 maja 1936 r. zaprowadzili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Gniezno, dnia 5 stycznia 1937 r. Sąd Grodzki.

887

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych strona 2206 wpisano, że Piotr Leśny i Rozalia z domu Kruszczyńska z Napoleonowa umową notarialną z dnia 16-go czerwca 1936 r. zaprowadzili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Gniezno, dnia 5 stycznia 1937 r. Sąd Grodzki.

888

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych strona 2207 wpisano, że Wincenty Smolarek z Wierzyc i Stanisława Tomczak z Gułtowy umową notarialną z dnia 25 października 1936 r. zaprowadzili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Gniezno, dnia 5 stycznia 1937 r. Sąd Grodzki.

889

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych strona 2208 wpisano, że rolnik Herbert Otto Röske i Herta Gertruda Zippel z Mystek umową notarialną z dnia 22 sierpnia 1936 r. zaprowadzili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Gniezno, dnia 5 stycznia 1937 r. Sąd Grodzki.

890

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych strona 2209 wpisano, że Szczepan Goździch i Helena z domu Skąpska z Gniezna umową notarialną z dnia 18 września 1936 r. zaprowadzili ogólną wspólność majątkową według zasad kodeksu cywilnego. — Gniezno, dnia 5 stycznia 1937 r. Sąd Grodzki.

891

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych strona 2210 wpisano, że Józef Cieśliński i Franciszka z domu Karbowski — Gulczewko umową notarialną z dnia 1 października 1936 r. zaprowadzili ogólną wspólność majątkową według poniem. kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Gniezno, dnia 5 stycznia 1937 r. Sąd Grodzki.

892

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych strona 2211 wpisano, że Wilhelm Paul Zippel i Berta Augusta z domu Giese — Strzyżewo-Smykowe umową notarialną z dnia 3 września 1936 r. zaprowadzili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Gniezno, dnia 5 stycznia 1937 r. Sąd Grodzki.

893

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych strona 2212 wpisano, że Stefan Wacław Karłowski i Felicja Stefania z domu Stablewska — Sulin umową notarialną z dnia 10 października 1936 r. zaprowadzili ogólne rozłączenie majątkowe z wykluczeniem zarządu i użytkowania majątku żony przez męża. — Gniezno, dnia 5 stycznia 1937 r. Sąd Grodzki.

894

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych strona 2213 wpisano, że Antoni Sikorski i Marianna z domu Nowakowska — Gniezno umową notarialną z dnia 13 października 1936 r. zaprowadzili ogólne rozłączenie majątkowe kodeksu cywilnego z wykluczeniem zarządu i użytkowania majątku żony przez męża. — Gniezno, dnia 5 stycznia 1937 r. Sąd Grodzki.

895

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych strona 2214 wpisano, że Czesław Robaszkiewicz, Kosow i Ludwika Jung — Żydowo umową notarialną z dnia 11 września 1936 r. zaprowadzili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Gniezno, dnia 5 stycznia 1937 r. Sąd Grodzki.

896

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych strona 2215 wpisano, że Wojciech Mikuła, Napoleonowo i Pelagia Lesińska, Świątniki-Wielkie, umową notarialną z dnia 10 listopada 1936 r. zaprowadzili ogólną wspólność majątkową kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków z wspólnymi dziećmi. — Gniezno, dnia 5 stycznia 1937 r. Sąd Grodzki.

897

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych strona 2216 wpisano, że Kazimierz Domański i Marta z domu Gendek, Dziekanowice, umową notarialną z dnia 18 listopada 1936 r. zaprowadzili ogólną wspólność majątkową kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków z wspólnymi dziećmi. — Gniezno, dnia 5 stycznia 1937 r. Sąd Grodzki.

898

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych strona 2217 wpisano, że Wacław Adamski, Ulanowo i Zofia Nowicka, Dębica, umową notarialną z dnia 14 października 1936 r. zaprowadzili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Gniezno, dnia 5 stycznia 1937 r. Sąd Grodzki.

899

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych strona 2218 wpisano, że Fryderyk Gottlob Ernst Kurzweg i Emma Maria z domu Wellmann, Świnia, umową notarialną z dnia 13 października 1936 r. zaprowadzili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Gniezno, dnia 5 stycznia 1937 r. Sąd Grodzki.

900

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych strona 2219 wpisano, że Otto Fryderyk Wambeck i Frieda Marta z domu Draeger, Wilkowyja, umową notarialną z dnia 15 grudnia 1936 r. zaprowadzili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Gniezno, dnia 5 stycznia 1937 r. Sąd Grodzki.

901

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych strona 2220 wpisano, że Edmund Babś i Łucja z domu Szymańska, Gniezno, umową notarialną z dnia 12 sierpnia 1936 r. zaprowadzili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Gniezno, dnia 5 stycznia 1937 r. Sąd Grodzki.

902

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych strona 2221 wpisano, że Eryk Kelm i Edyta Milbradt, Gniezno, umową notarialną z dnia 11 grudnia 1936 r. zaprowadzili rozdział majątkowy z wykluczeniem prawa zarządu i użytkowania majątku żony przez męża. — Gniezno, dnia 5 stycznia 1937 r. Sąd Grodzki.

903

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych strona 2222 wpisano, że Jan Kruczyński i Zofia z domu Kasprzak, Sławno, umową notarialną z dnia 8 listopada 1936 r. zaprowadzili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Gniezno, dnia 7 stycznia 1937 r. Sąd Grodzki.

904

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych strona 2223 wpisano, że Józef Gołębiowski, Chomiąża-Szlachecka i Helena Kobielska, Dziadkowo, umową notarialną z dnia 14 lipca 1936 r. zaprowadzili ogólną wspólność majątkową według zasad kodeksu cywilnego. — Gniezno, dnia 27 marca 1937 r. Sąd Grodzki.

Rejestr stowarzyszeń

905

W tutejszym rejestrze stowarzyszeń zapisano dziś pod nr 27 przy stowarzyszeniu Konferencje Żeńska Sw. Wincentego à Paulo, Towarzystwo zapisane z siedzibą w Ostrowie, że stowarzyszenie po przeprowadzeniu likwidacji zostało z rejestru wykreślone. — Ostrow, dnia 1 maja 1937. Sąd Grodzki.

Materiał do ogłoszenia przysyłać należy redakcji najpóźniej do środy godz. 12-tej. W razie nadesłania publikacji po tym terminie, ogłoszenie może nastąpić dopiero w następnym tygodniu.

Prenumerata kwartalna 4,50 zł. Ogłoszenia: wiersz dwulamowy lub jego miejsce 1,— zł. Cena pojed. egz. 75 gr. Adres redakcji i administracji: Poznań, ul. Gołębia 1. Telefon 42-11. — Konto czekowe P. K. O. nr 212 055